

Súd: Najvyšší správny súd SR
Spisová značka: 7Sžsk/53/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8018200068
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viola Takáčová
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2021:8018200068.2

Uznesenie

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne: C.. C. V., narodená XX. C. XXXX, bytom vo E. L. P., M. Č.. X/BX, právne zast.: JUDr. Ing. Renátou Vorobeľovou, advokátkou so sídlom v Humennom, Lipová č. 1, proti žalovanej: Sociálna poisťovňa, ústredie, so sídlom v Bratislave, Ul. 29. augusta č. 8-10, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovanej z 20. novembra 2017, Číslo: 46946-3/2017-BA, o kasačnej sťažnosti žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove z 18. decembra 2018, č.k. 5Sa/2/2018-65, t a k t o

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie p r e r u š u j e do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky v konaní vedenom pod evidenčným číslom spisu Rvp 361/2021.

odôvodnenie:

1. Krajský súd v Prešove (ďalej len „krajský súd“) napadnutým rozsudkom z 18. decembra 2018, č.k. 5Sa/2/2018-65, postupom podľa § 191 ods. 1 písm. d/ zákona č. 162/2015 Z.z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“) zrušil rozhodnutie žalovanej z 20. novembra 2017, Číslo: 46946-3/2017-BA v spojení s rozhodnutím Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou z 01. júna 2017, Číslo: 16152-2/2017-VT a vec vrátil žalovanej na ďalšie konanie. Žalovaná napadnutým rozhodnutím z 20. novembra 2017 podľa § 218 ods. 2 zákona č. 461/2003 Z.z. o sociálnom poistení v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 461/2003 Z.z.“) odvolanie žalobkyne zamietla a potvrdila prvostupňové správne rozhodnutie Sociálnej poisťovne, pobočka Vranov nad Topľou z 01. júna 2017, ktorým bolo rozhodnuté, že žalobkyňa ako samostatne zárobkovo činná osoba povinné nemocenské poistenie a povinné dôchodkové poistenie nezaniklo dňa 31. marca 2008, ale zaniklo dňa 30. júna 2010.

2. Krajský súd zákonnosť preskúmaného rozhodnutia žalovaného správneho orgánu preskúmal v intenciách ustanovení § 3 písm. a/, § 5 písm. c/, § 21 ods. 1 a 4 písm. b/ zákona č. 461/2003 Z.z., § 3 ods. 4, § 10 ods. 1,2, § 68 ods. 1 písm. a/ zákona č. 578/2004 Z.z. o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a postupom v zmysle právnej úpravy ustanovenej Správnym súdnym poriadkom a dospel k záveru o dôvodnosti podanej žaloby.

3. Krajský súd dospel k záveru, že nesprávne právne posúdenie veci a podstatné porušenie ustanovení o konaní pred orgánom verejnej správy, ktoré mohlo mať za následok vydanie nezákonného rozhodnutia, bolo dôvodom pre zrušenie napadnutého rozhodnutia. V správnom súdnom konaní bolo nespornou skutočnosťou, že žalobkyňa bola pre účely sociálneho poistenia ako samostatne zárobkovo činná osoba posudzovaná na základe rozhodnutia o povolenie na poskytovanie prevádzkovania zdravotníckeho zariadenia - ambulancie v odbore chirurgia vydaného Prešovským samosprávnym krajom. Logickým potom je záver, že zánikom tohto povolenia dňom 31. marca 2008 boli naplnené podmienky aj pre zánik povinného poistenia podľa zákona č. 461/2003 Z.z.

4. Proti rozsudku krajského soudu podala kasační stížnost žalovaná z důvodu podle § 440 ods. 1 písm. g) SSP a navrhla rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit na další konání. Podle jejího názoru licenční zákon č. 461/2003 Z.z. upravuje povinné nemocenské pojištění a povinné důchodkové pojištění samostatně zárobkově činné osoby jako „jedno pojištění“, a ne jako několik od sebe nezávislých sociálních pojištění. Rozhodující je jen ta skutečnost, že fyzická osoba, která splňuje právní definici samostatně zárobkově činné osoby na účely sociálního pojištění, dosáhla v rozhodujícím období příjem podle § 6 ods. 1 a 2 zákona č. 595/2003 Z.z. Žalobkyně měla možnost „obhájit“ svoje práva, případně povinnosti a zájmy“ jednak před vydáním prvostupňového rozhodnutí, ako aj v rámci odvolacieho konania.

5. Vzhľadom na to, že v priebehu konania iný senát najvyššieho súdu vo veci, predmetom ktorej bolo posúdenie právnej otázky majúcej význam pre tú prejednanú vec, predložil vec Veľkému senátu najvyššieho súdu (konanie vedené pod sp. zn. 1Vs/3/2019), najvyšší súd uznesením z 24. júna 2020, sp. zn. 7Sžsk/53/2019 konanie až do právoplatného rozhodnutia Veľkého senátu prerušil.

6. Dňa 24. novembra 2020 Veľký senát najvyššieho súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 1Vs/3/2019 rozsudkom rozhodol vo veci samej. Medzitým však rozsudok vydaný Veľkým senátom najvyššieho súdu z 24. novembra 2020, pod sp. zn. 1Vs/3/2019 napadol v inom konaní ústavnou sťažnosťou podľa článku 127 Ústavy Slovenskej republiky účastník konania vystupujúci v porovnateľnom postavení ako žalobkyně v predmetnom konaní.

7. Podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP, ak správny súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie uznesením prerušiť, ak prebieha súdne konanie alebo administratívne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam na rozhodnutie správneho súdu, alebo ak správny súd dal na takéto konanie podnet.

8. Keďže rozhodnutie Veľkého senátu najvyššieho súdu z 24. novembra 2020, sp. zn. 1Vs/3/2019 bolo napadnuté ústavnou sťažnosťou, pričom výsledok konania pred Ústavným súdom Slovenskej republiky môže mať význam pre rozhodnutie najvyššieho súdu v právnej veci žalobkyně, najvyšší súd postupom podľa § 100 ods. 2 písm. a) SSP konanie v predmetnej veci aj s prihliadnutím na zásadu hospodárnosti a rýchlosti konania upravenú v § 5 ods. 7 SSP bez ďalšieho opätovne prerušil.

9. Ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa procesné úkony neplynú lehoty podľa tohto zákona. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, alebo uplynul čas, na ktorý sa konanie prerušilo, predseda senátu aj bez návrhu uznesením rozhodne o pokračovaní v konaní. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova (§ 100 ods. 3 SSP).

10. Toto rozhodnutie prijal najvyšší súd v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 139 ods. 4 veta prvá SSP).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.